

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

ISSN 2956-3429

» MYŚL PASTERZA

Przez udział w Eucharystii pragniemy pogłębić więź z Chrystusem, a słuchając Jego Słowa umocnić naszą wiarę.

BP WIESŁAW ŚMIGIEL

Żywa pochodnia

Jezus wzywa każdego z nas, by zostać wszystkim i pójść za Nim, chociaż taki krok wymaga odwagi. Dobrze, że w naszej diecezji nie brakuje ludzi odważnych.

W trzecią niedzielę Wielkiego Postu, 12 marca, klerycy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu otrzymali promocję lektoratu i akolitu. Posług udzielił bp Józef Szamocki. Msza św. z udzieleniem promocji wyjątkowo odbyła się poza toruńską katedrą – w bazylisce kolegiackiej św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim. Była to duża radość dla mieszkańców miasta, którzy zapewniali o swojej modlitwie.

W homilii Ksiądz Biskup wskazał, że niełatwo dziś iść za wezwaniem Chrystusa, aby uczestniczyć w Jego kapłaństwie. Nie zawsze spotyka się to z życzliwością. Podkreślił ważną rolę, jaką w życiu wiary pełni rodzice. Każdy z nas pierwszy przykład widział właśnie w rodzinie.

Warto wspomnieć, czym są posługi lektoratu i akolitu. Najstarsze wzmianki o tym, co robili lektorzy podczas Eucharystii, pochodzą z II wieku po Chrystusie, z dzieła św. Justyna. Głównym ich zadaniem było czytanie lekcji podczas Eucharystii. Studiowali też czytane teksty oraz sztukę retoryczną. Dzięki zdobytej wiedzy nauczali dalej innych. Główną rolę akolity było noszenie światła. Ta czynność miała dwojaki wymiar. W sposób rzeczywisty trzymali podczas liturgii woskową kolumnę na lichtarzu, a w sposób duchowy mieli świecić dobrymi czynami przed ludźmi, aby być żywą pochodnią czy świecą dla świata.

Cieszymy się, że klerycy III i IV roku zostali obdarzeni nowymi

Nowi lektorzy i akolici to wielka radość dla diecezji i mieszkańców Nowego Miasta Lubawskiego

Klerycy WSD w Toruniu zdecydowali się służyć Jezusowi i być światłem dla świata

posługami. To dla nas wielki zaszczyt móc angażować się w służbę przy stole Słowa Bożego i przy stole Eucharystycznym. Dziękujemy za zaufanie, jakim nas obdarzacie. Jesteśmy gotowi do pełnienia naszych posług z całym oddaniem i największym wysiłkiem. Prosimy was o modlitwę.

KL. PAWEŁ LANGE

Promocję lektoratu otrzymali:

Adam Filipek z parafii św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu

Jakub Szynkarewicz z parafii św. Jakuba Apostoła w Toruniu

Kamil Hume z parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. o. Pio w Grudziądzu

Kacper Szczepański z parafii św. Wawrzyńca w Dobrzejowicach

Promocję akolitu otrzymali:

Radosław Figurski z parafii Ducha Świętego w Grudziądzu

Emanuel Kwiatkowski z parafii bł. Marii Karłowskiej w Toruniu

Paweł Lange z parafii św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim

Mateusz Marchlewski z parafii św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim

Szymon Ostrowski z parafii Chrystusa Króla w Jabłonowie Pomorskim

Zdjęcia: dk. Maciej Kozłowski

.. polecamy

Droga Krzyżowa ulicami Torunia

Tradycyjna Droga Krzyżowa ulicami toruńskiej Starówki z udziałem pasterza diecezji oraz przedstawicieli władz miasta wyruszy 31 marca o godz. 17 sprzed kościoła garnizowego.

Zakończenie Mszą św. w katedrze Świętych Janów o godz. 18.

Bunt na pokładzie

W Centrum Dialogu w Toruniu 1 kwietnia odbędą się warsztaty dla rodziców nastolatków, które poprowadzi Michał Frąckowicz, mąż, ojciec i wychowawca. *Bunt na pokładzie* to propozycja dla tych, którzy chcą zrozumieć swoje dorastające dziecko i zbudować z nim dobrą relację.

Więcej informacji i zapisy: www.reko.p poslanie.pl.

Rekolekcje liturgiczne

Trwają zapisy na rekolekcje liturgiczne *Mysterium fidei. Niezwykła wymiana darów*, na które zapraszają Wydział Teologiczny UMK oraz fundacja Pro Futuro Theologiae. Odbędą się one w dniach 12-14 maja w Centrum Dialogu w Toruniu. Wśród gości: bp Wiesław Śmigiel, ks. Piotr Roszak, Monika i Marcin Gomułkowie.

Tematy, które podejmą, to m.in. odkrywanie Kościoła jako wspólnoty.

Zapisy tylko do 16 kwietnia.

Więcej informacji: www.liturgia.umk.pl/rekolekcje-liturgiczne-2023. /rc

Robert Komorski

W naszej diecezji posługuje wielu akolitów stałych

U stóp krzyża

BRODNICA Wielkopostny dzień skupienia dla stałych akolitów oraz przygotowujących się do przyjęcia posług odbył się w parafii Jezusa Miłosiernego.

W dniu skupienia 11 marca wzięło udział ok. 120 mężczyzn. Ostatni taki dzień skupienia miał miejsce przed pandemią, a dokładnie 7 marca 2020 r. w parafii w Łobdowie.

Dziękuję za przygotowanie spotkania proboszczowi ks. kan. Wiesławowi Pacakowi oraz braciom akolitom posługującym w parafii: Jakubowi Cybulskiemu,

Robertowi Komorskiemu oraz Pawłowi Krajnikowi. Obecnie w naszej diecezji posługuje ok. 150 stałych akolitów, a kolejnych 34 mężczyzn przygotowuje się do przyjęcia posługi. Pierwsze udzielenie tej posługi w naszej diecezji miało miejsce w 2014 r. Od tego czasu kilkoro akolitów zmarło. Pod koniec stycznia pożegnaliśmy akolitę Eugeniusza Wolszczaka, który posługiwał w parafii Najświętszej Maryi Panny i św. Anny w Lubawie, szczególnie w kościele filialnym św. Barbary. **n**

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

Katarzyna Lampert

Siła kobiet

LEMBARG Msza św. za kobiety z parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Świętowanie Dnia Kobiet rozpoczęliśmy nowenną do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, naszej Pani Lembarskiej. Do modlitwy proboszcz ks. Waldemar Milewski zaprosił mężczyzn. W homilii podkreślił godność i zasługi kobiet.

– Za sukcesem mężczyzn stoi często kobieta, począwszy od Maryi, która od samego początku wstawiała się za potrzebującymi.

Od odpowiedzi aniołowi „fiat” wyprasza nam potrzebne łaski – mówił duszpasterz podczas homilii 8 marca. Podziękował za siłę, która pozwala kobietom trwać przy mężczyznach. Kobiety są przyczyną wielu dobrych zmian w rodzinach. Po Komunii św. proboszcz złożył życzenia i razem z sołtysem Piotrem Małkowskim wręczyli kwiaty każdej kobiecie i dziewczynce. Prezentów nigdy dość, kiedy należy dziękować za ofiarną pracę kobiet. **n**

KATARZYNA LAMPERT

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

Ks. Paweł Borowski

(redaktor odpowiedzialny)

Renata Czerwińska, Beata Patalas

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń

tel. 56 622 35 30, torun@niedziela.pl

Beata Pieczykura

(redaktor prowadząca – Częstochowa)

tel. 34 369 43 24

On jest zawsze

Czy kobieta może znajdować Bożą obecność podczas mycia naczyń? A może Bóg jest obecny nawet wtedy, kiedy myje ona okna albo zmienia pieluchę?

BEATA PATALAS

W atmosferze przyjaźni przebiegał dzień skupienia dla kobiet, zorganizowany 11 marca przez Duszpasterstwo Kobiet Diecezji Toruńskiej. W auli słycać pełne radości rozmowy, kobiety wpadają sobie w ramiona, ciesząc się ze spotkania po dłuższym czasie. Zebranych przywitał ks. Andrzej Jankowski, diecezjalny duszpasterz kobiet. – Cieszę mnie, że w tym roku jest was więcej. Cieszę się, że skorzystałyście z zaproszenia i jesteście tutaj – mówił.

Obecność

Panie mogły wysłuchać konferencji, którą wygłosił o. Eliot Marecki, franciszkanin. Mówił on przede wszystkim o Bożej obecności, która towarzyszy nam w codzienności. Opierając się na przykładzie fragmentów Pisma Świętego, mówiących o postaci króla Dawida oraz lewity Obed-Edoma i jego rodziny, rekolekcjonista wskazywał na Bożą obecność w każdym momencie życia człowieka.

Konferencję rozpoczął od analizy I Księgi Kronik i fragmentu, kiedy Dawid patrzył na arkę i tańczył. – Wyobraźcie sobie 15-kilometrową procesję Bożego Ciała, której towarzyszy gra instrumentów, śpiew, taniec. Kiedy dotarli do Kariat-Jearim, Uzza dotknął Arki Przymierza i padł martwy. Po tych wydarzeniach król Dawid postanowił przekazać Arkę tymczasowo Obed-Edomowi – mówił.

Zdjęcia: Beata Patalas

Dzień skupienia dla kobiet był czasem radości i przebywania z Bogiem

Bóg przechadza się po twojej i mojej codzienności.

– Wyobrażam sobie, jak Pan błogosławił jemu i jego rodzinie, kiedy Boża Obecność była pod ich dachem. Jak codzienność stawała się lepsza za sprawą Bożej Obecności. Nagle nikt spośród 8 synów się nie kłóci, a gleba daje urodzajne plony.

Kiedy Król Dawid przyszedł, aby zabrać ze sobą Arkę i odjeść radośnie, smutni pozostali tylko Obed-Edom i jego rodzina. Doświadczając Bożej obecności, nie chcieli już bez niej żyć. W kolejnych rozdziałach czytamy, że Obed-Edom resztę swojego życia był odzwierciedleniem przy Arce i chwalił Boga całymi dniami, grając na instrumentach. – Bardzo kochamy obecność Boga w Eucharystii, czasie adoracji, ale Pan mówi: Jestem z tobą

codziennie. To nasz największy skarb. Zmartwychwstałego Pana możesz spotkać gdziekolwiek jesteś. Drogie panie, możecie jechać do Ziemi Świętej, wdrapywać się na górę Nebo, ale to nie jest konieczne, bo Pana możecie spotkać tu i teraz. Jezus mówi, że królestwo Boże jest w was. Bóg przechadza się po twojej i mojej codzienności. Pan jest z tobą, gdy myjesz naczyń, zmieniasz pieluchę. On jest z Tobą zawsze i będzie tak aż do skończenia świata – dodał.

Radość Ojca

Po konferencji wszyscy udali się do sanktuarium Matki Bożej Podgórskiej Niepokalanej Królowej Rodzin, gdzie odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu. Na każdą z pań czekał kwiat oraz list od Jezusa. Dzień skupienia został zwieńczony Mszą św., której przewodniczył ks. Andrzej Jankowski, a homilię wygłosił o. Eliot. – To, co Jezus chce nam przekazać w przypowieściach o synu marnotrawnym lub o zagubionej drachmie, to radość Ojca i całego nieba, gdy do Niego wracamy – mówił franciszkanin. Na zakończenie Mszy św. ks. Jankowski przekazał pozdrowienia od bp. Wiesława Śmigła oraz podziękował wszystkim, którzy pomogli w organizacji tego dnia, oraz zebranych za obecność. Po Mszy św. panie zaproszono na poczęstunek i spotkanie przy kawie lub herbacie. To był owocny czas przeżywania Bożej obecności. **n**

Panie z zainteresowaniem słuchały słów rekolekcjonisty

Opieka
nad
Skautami
Króla
to jedno
z działań
Domowego
Kościoła
w diecezji

Zdjęcia: Marek Zafresso-Jundzho

Służyć, ale jak?

Czym jest służba? Przymusem, nieprzyjemnym obowiązkiem, czy jednak troską o drugiego człowieka – żonę, męża, dzieci, bliźnich – która wypływa z prawdziwej miłości?

JACEK NASADZKI

Ruch Światło-Życie diecezji toruńskiej przeżywał wielkopostny dzień skupienia 11 marca. Członkowie Domowego Kościoła zebrali się w kaplicy seminaryjnej, wypełniając ją do ostatniego miejsca.

Czas powrotu

Dzień rozpoczęli od Eucharystii. Celebrował ją moderator diecezjalny ks. Jacek Wieczorek. Liturgia Słowa wypełnił temat miłosierdzia. Podczas kazania można było usłyszeć m.in. o obrazie

Rembrandta *Powrót syna marnotrawnego*, na którym malarz zaprezentował ojca mającego dwie różne dłonie: jedną typowo męską, drugą, bardzo delikatną, niby kobiecą. Kaznodzieja wskazywał, przywołując wspomniany obraz, na Boga miłosiernego i sprawiedliwego, zadając zgromadzonym pytanie dotyczące możliwości pogodzenia miłosierdzia i sprawiedliwości.

Słuchanie Boga

Po Mszy św. wszyscy przeszli do Centrum Dialogu. W spotkaniach w małych grupach, zwanych kręgami, pochylano się nad pytaniami dotyczącymi służby. Dzielono się swoim doświadczeniem tego, jak formacja we wspólnocie pomaga stawać się bardziej pomocnym dla innych. Małżonkowie pokazywali, jak często Bóg podczas osobistego spotkania z Nim, podczas modlitwy, daje im podpowiedzi do działania. Wskazywano również na owoc rekolekcji, szczególnie tych piętnastodniowych (praktykowanych w Ruchu Światło-Życie), po których, wracając do swoich parafii, wspólnot, poszczególne osoby podejmowały się służby na rzecz bliźnich.

Ważnym punktem-pytniem, nad którym pracowano w grupach, był aspekt przyszłości Kościoła, która zależna jest m.in. od udziału poszczególnych katolików w jego życiu. Bez zaangażowania świeckich, trudu związanego z poświęceniem wycinka swojego prywatnego czasu, Kościół będzie w stagnacji, czy też, patrząc ludzkim

okiem, będzie wymierał. Oczywiście „bramy piekielne go nie przemogą” (por. Mt 16,18b), co oznacza, że nigdy się nie skończy. Do budowania wspólnoty ludzi wierzących niezbędna jest formacja – zgodnie stwierdzili uczestnicy spotkań w kręgach, co wybrzmiało także podczas prezentacji prac poszczególnych grup. Nieustanny wzrost odbywa się przez pracę nad sobą, jest codziennym nawracaniem się.

Miejsce w Kościele

W formowaniu chrześcijanina pomaga niewątpliwie wspólnota. W Domo- wym Kościele praca nad sobą i swoim małżeństwem kształtuje i prowadzi do służby drugiemu człowiekowi. Owocem przeżywanej formacji powinno być podjęcie służby we wspólnocie Kościoła. Dyskutując, nie zapomniano o tym, aby pamiętać o pierwotnym powołaniu, jakim jest służba współmałżonkowi i dzieciom (w tej kolejności), dopiero potem służba Kościołowi.

Dzień wspólnoty zakończyła agapa, podczas której przy kawie i herbatce, w luźnej atmosferze, dyskutowano o przeżytym dniu i doświadczeniu bycia we wspólnocie. Był to również czas spotkań znajomych, którzy na co dzień się nie widują, bo są z różnych zakątków diecezji. Uczestnicy opuścili Centrum Dialogu umocnieni Słowem Bożym, pokarmem eucharystycznym i świadectwem współbraci, aby w swoich małych wspólnotach (domowych i parafialnych) służyć drugiemu człowiekowi. **n**

Wspólnotowe rekolekcje to czas przemiany serca

Płuca chrześcijanina

Podczas codziennych zajęć i obowiązków często zdarza się, że trudno znaleźć czas na to, aby zwolnić tempo życia i bardziej poważnie przyrzeć się swojej kondycji duchowej.

KL. RADOŚLAW FIGURSKI

Każdy Wielki Post jest dobrą okazją do uczestnictwa w rekolekcjach, które stwarzają przestrzeń skupienia i wyężonej modlitwy, a przede wszystkim są szczególnym czasem działania Boga. W tym roku rekolekcje wielkopostne w dniach 1-4 marca wygłosił dla Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu ks. Krzysztof Siwek, wykładowca biblistyki na wydziale teologicznym UKSW, proboszcz jednej z warszawskich parafii.

Formacja serca

Rekolekcje akcentowały, jak ważna jest formacja ludzka i nawiązywanie więzi z drugim człowiekiem. Rekolekcjonista rozpoczął nauki od zdecydowanego, ale zarazem pełnego troski duszpasterskiej komunikatu: „Trzeba przeżyć seminarium w sposób świadomy!”. Rzeczywiście, to stwierdzenie otwiera oczy, zachęca nie tylko do zmiany myślenia, podjęcia procesu nawrócenia, ale kieruje do każdego z nas zadanie jeszcze trudniejsze –

Do takiej postawy – czytania, rozważania, ale przede wszystkim życia Słowem, wezwani jesteście wszyscy.

wezwanie do życia w prawdzie, do bycia na co dzień sobą. Odwołując się do koncepcji typów osobowości, wyróżnionej przez polskiego socjologa Zygmunta Baumana, ks. Krzysztof zauważył, że podjęcie życia w prawdzie ma przynieść konkretny i trwały owoc. Może to nastąpić tylko

i wyłącznie, kiedy formacja będzie przebiegać w rytmie Słowa Bożego.

Do takiej postawy – czytania, rozważania, ale przede wszystkim życia Słowem, wezwani jesteście wszyscy, nie tylko przyszli duchowni. W konferencjach rekolekcjonista niejednokrotnie odwoływał się do postaci i nauczania św. Jana Pawła II oraz

Musimy mieć świadomość, że tak jak nawrócenie jest procesem, tak również modlitwa jest etapem, w którym wciąż wzrastamy.

Benedykta XVI. Podkreślał uniwersalizm i ponadczasowość, które wciąż możemy dostrzec w nauczaniu papieży. Powtarzał za św. Janem Pawłem II, że chrześcijanin to człowiek korzystający z dwóch płuc – jedno odpowiedzialne jest za kontemplację, czynnością drugiego jest działanie.

Jedno płuco nie może wyręczać drugiego. Każdy wierzący jest zaproszony do oddychania dwoma płucami i tak ukształtowany chrześcijanin może realizować to, do czego zachęcał Benedykt XVI, aby wzrastać i rozumieć drugiego człowieka.

Wszystko nowe

Pięknym doświadczeniem powrotu do zażyłej więzi z Bogiem podczas rekolekcji było nabożeństwo pokutne, w czasie którego ks. Siwek analizował Psalm 130. Tekst ten jest modlitwą skruszonego grzesznika – każdego z nas. – Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, cały stoję przed Tobą z bagażem życiowym, oczekując Twojego przebaczenia, chcę odnowić relację z Tobą i służyć Ci z radością. Moje zaangażowanie też podlega nawróceniu. Musimy mieć świadomość, że tak jak nawrócenie jest procesem, tak również modlitwa jest etapem, w którym wciąż wzrastamy.

Podsumowaniem konferencji było braterskie spotkanie przy kawie. Swobodna rozmowa z rekolekcjonistą była dla nas pewną nowością. W trakcie tego punktu mogliśmy podzielić się swoim doświadczeniem odbioru głoszonego Słowa, a także wyrazić nasze zdanie na temat formy przekazu. **n**

Czas rekolekcji wielkopostnych to również czas radosnego spotkania z Bogiem

Zawsze święty

Płonące znicze, flagi, modlitwa i śpiew kilkuset osób. To wszystko przy pomniku Jana Pawła II w Toruniu, gdzie zgromadzili się mieszkańcy, by wyrazić swoją solidarność ze świętym.

Archiwum Piotra Łukaszewskiego

Pamięć o św. Janie Pawle II pielęgnowana jest w młodym pokoleniu

Ks. PAWEŁ BOROWSKI

W niedzielny wieczór 12 marca z porywu serca przy pomniku zaczynają się gromadzić ludzie w równym wieku. Nie brakuje całych rodzin, młodzieży i dzieci. Są ci, którzy poznali Jana Pawła II osobiście, i ci, którzy nigdy go nie spotkali, ale znają go z opowiadań swoich bliskich. Wszyscy w wielkiej zadumie i z nadzieją, że próba obalenia autorytetu wielkiego Polaka i patrioty spełźnie na niczym. Nie da się bowiem wydrzeć z serca wiary i miłości połączonej z wdzięcznością za wszystko, czego Jan Paweł II dokonał w historii Kościoła, naszej Ojczyzny i całego świata.

Miłość i wdzięczność

Wśród zgromadzonych są: bp Wiesław Śmigiel, przedstawiciele władz samorządowych oraz uczelni. – Świętość sama się obroni – mówił Ksiądz Biskup, wskazując, że dzisiejsza

obecność to wyraz jedności i potrzeby bycia razem. – Jan Paweł II nas zjednoczył w trudnym momencie naszej historii i myślę, że byłoby bardzo źle, gdybyśmy teraz się podzielili – dodał. Zaznaczył, że ta spontaniczna akcja jest wyrazem miłości i wdzięczności za jego dorobek.

Jeśli nie stoisz w obronie tego, w co wierzysz, kim jesteś?

Ksiądz Biskup podkreślił, że gdyby Jan Paweł II stanął dziś pośród nas, zapewne poprosiłby nas o modlitwę za Ojczyznę, dlatego wezwał zgromadzonych do modlitwy w intencji Polski, naszych rodzin i naszego miasta, które jest naszą małą ojczyzną. Udzielając błogosławieństwa, przyzywał orędownictwa Matki Najświętszej, Królowej Polski i świętych związanych z diecezją i naszym regionem.

Rektor Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu o. dr Zdzisław Klafka, redemptorysta, zaznaczył, że Jan Paweł II „niósł Ewangelię we wszystkie przestrzenie życia społecznego, szedł do wierzących i niewierzących, a szczególnie ujmował się za najsłabszymi”. Do zgromadzonych powiedział, że medialne publikacje są atakiem na wielkiego Polaka, a ich celem jest odebranie dobrego imienia i obalenie autorytetu człowieka, który był obrońcą godności i życia. Wskazał, że zniszczenie pamięci prowadzi do zaniku własnej tożsamości. – Niech to dzisiejsze spotkanie ożywi naszą pamięć, abyśmy nie stracili tożsamości dzieci Bożych – dodał.

Przewodnik życia

Zgromadzeni przy pomniku dzielili się swoimi wspomnieniami oraz podkreślali, kim jest dla nich papież. Magda, studentka, przysłała, by sprzeciwić się deptaniu wartości i autorytetu. – To, co się dzieje, zmierza do tego, by nas podzielić i wprowadzić zamęt, dlatego musimy być razem, by wyrazić swój sprzeciw wobec takich działań.

– Jan Paweł II nauczył mnie miłości do Ojczyzny – mówił Kamil Kujak, podporucznik Wojska Polskiego. Podkreślił, że wierzy w to, że dobro zawsze zwycięża, dlatego ma pokój w sercu i jest pełen nadziei, że nie uda się zniszczyć autorytetu papieża.

Piotr Łukaszewski, działacz toruńskiego podziemia, współtwórca Radia i Telewizji „Solidarność”, zaznaczył, że przez homilie, encykliki, listy, adhortacje i bezpośrednie pielgrzymkowe spotkania Jan Paweł II jest naszym nauczycielem od kształtowania wrażliwych sumień. – Od niedzielne-go wieczoru na skarpie przy pomniku Jana Pawła II płonie morze światła solidarności i trwa czas próby dla toruńskich sumień. Jeśli nie stoisz w obronie tego, w co wierzysz, kim jesteś? – mówi ze wzruszeniem. **n**